

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

(04 Ιουνίου 2022)

Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Μέγα τὸ Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἀμήν.

Ἅγιος Τριαδικὸς Πατέρας καὶ Θεὸς ὑμῶν. Ἀμήν.

Μεγάλη στενοχώρια στὸν κόσμο,

διότι οἱ ἄνθρωποι ἀκολουθοῦν τὸν νόμο τῆς ἁμαρτίας.

Ἀγαπημένο μου παιδί Δημήτριά, θὰ ἤθελα νὰ σοῦ πῶ ὀρισμένα πράγματα γιὰ τὴ συνέχεια. Νὰ ξέρεις ὅτι ὅλα τὰ πράγματα προχωρᾶνε ὅπως στὰ ἔχω ἀναγγεῖλει, ὅπως τὰ ἔχω ἀναγγεῖλει καὶ στοὺς Ἁγίους μου Προφῆτες· ἔτσι πολὺ καλὰ νὰ ξέρεις.

Υπάρχει μεγάλη στενοχώρια στὸν κόσμο, καὶ πολὺ μεγάλη στενοχώρια θὰ ἔρθει στὴ συνέχεια. Γιατί δὲν ξέρουν ποῦ θὰ βαδίσουν, ποῦ πατᾶνε. Δὲν ξέρουν πῶς προχωρᾶνε. Δὲν ξέρουν ποῦ πᾶνε οἱ ἄνθρωποι σήμερα, διότι κάνουν τὰ δικά τους θελήματα. Δὲν θέλουν νὰ συνέλθουν. Δὲν θέλουν νὰ καταλάβουν. Δὲν θέλουν νὰ προχωρήσουν στὸ Ἅγιο Θέλημά μου. Ὁ καθένας κάνει τὰ δικά του. Ὁ καθένας προχωράει μὲ τὸ δικό του νόμο, μὲ τὴ δική του γνώμη. Προχωράει ὅπως νομίζει αὐτός.

Ὁ Θεὸς εἶναι παρὼν ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡρεμία καὶ ταπεινοφροσύνη.

Καὶ ἐρωτῶ, ποῦ εἶναι ἡ ταπείνωση τοῦ ἀνθρώπου σήμερα; Ποῦ εἶναι ὅτι ταπεινώνεται, ὅτι ὑπάρχει ἡρεμία μέσα στὴ ψυχὴ του, μέσα στὴν καρδιά του, μέσα στὸ μυαλό του; Ποῦ εἶναι ὅτι ἀγαπάει ἑμένα μὲ τόσα νεῦρα ποῦ ἔχει καὶ μὲ τόσο θυμό; Πάνω ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, νὰ ξέρετε ὅτι δὲν εἶμαι Ἐγώ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος φωνάζει, ὅταν ἔχει νεῦρα, θυμό· δὲν εἶμαι Ἐγώ. Ἐγὼ εἶμαι πνεῦμα ἡρεμίας, ἡσυχίας καὶ πνεῦμα ταπεινοφροσύνης, ὄχι ἐγωιστικὸ πνεῦμα.

Ὁ κόσμος δὲν θέλει νὰ ξυπνήσει,

γιατί τοῦ ἀρέσει ὅλη αὐτὴ ἡ ἁμαρτωλὴ ζωὴ ποὺ κάνει.

Ὁ κόσμος αὐτὴ τὴν ὥρα, μὲ τὴν πολλή χρῆση τῶν ἐμβολίων ποὺ ἔχουν γίνει καὶ ἤδη δροῦν μέσα στοὺς ὀργανισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἤδη δροῦν μέσα στὰ σώματά τους, καὶ ὁ κόσμος δὲν λέει νὰ ξυπνήσει. Δὲν λέει νὰ καταλάβει. Καὶ δὲν θέλει νὰ ξυπνήσει, γιατί τοῦ ἀρέσει ὅλη αὐτὴ ἡ ἁμαρτωλὴ ζωὴ ποὺ κάνει. Ὅταν ποῦν τὰ παιδιὰ μου τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, ὅταν ποῦν αὐτὰ ποὺ ἔχω διδάξει, ποὺ ἔχει διδάξει ὁ Υἱός μου Κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς Χριστός, λένε ὅπως μέσα στὸν κόσμο οἱ ἄνθρωποι, «ἐσὺ δὲν εἶσαι μὲ τὰ καλὰ σου· ψυχιατρεῖο θέλεις».

Πῶς θὰ ἀντέξει τὰ δεινὰ ἢ ψυχὴ πού ἔχει φόβο καὶ ἀπελπισία;

Πῶς κατέληξε ὁ ἄνθρωπος σήμερα μὲ ὅλη αὐτὴ τὴ διαδικασία, τὴ μικρὴ δοκιμασίᾳ τοῦ κορωνοϊοῦ, τὴν πάρα πολλή μικρή, τῆς παιδικῆς ἀρρώστειας τοῦ κορωνοϊοῦ, νὰ περιέλθει στὴ μεγάλη ἀπελπισία. Καὶ δὲν μοῦ λές, παιδί μου Δημήτριά, ὅταν ἔρθουν τὰ πολὺ μεγάλα γεγονότα, οἱ πιὸ μεγάλες ἀρρώστιες πού ἔρχονται, καὶ ὅλα τὰ δεινὰ, αὐτὴ ἡ ψυχὴ μπορεῖ νὰ ἀντέξει ὅλη τὴν κατάστασι; Ποῦ θὰ ἔρθει;

Πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀποκτήσῃ ταπεινοφροσύνη καὶ ἡρεμία, γιὰ νὰ ἀντέξει ὅσα ἔρχονται.

Σοῦ λύνω ἀπολύτως τὸ ἐρώτημα πού σοῦ ἔχω κάνει Ἐγὼ ὁ ἴδιος ὁ Πατέρας σας, ὁ Ἅγιος Τριαδικὸς Πατέρας καὶ Θεὸς ὑμῶν. Αὐτὰ σὰς τὰ λέω γιὰ νὰ ξυπνήσετε καὶ νὰ καταλάβετε τὸ τί γίνεται. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀνταπεξέλθει σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ δύσκολα μία ψυχὴ πού εἶναι ἔτσι φοβισμένη. Δὲν μπορεῖ γιατί θὰ ζεῖ σὲ παραφροσύνη. Θὰ ζεῖ στὸ ὄριο τῆς τρέλλας. Δὲν θὰ ξέρεῖ τί θὰ κάνει. Ὁ ἄνθρωπος πού θὰ πρέπει νὰ περάσει ὅλα αὐτὰ πού ἔρχονται, δηλαδὴ τὰ παιδιὰ μου πού θὰ μείνουν πάνω στὴ γῆ, θὰ ἔχουν μέσα τους ἡρεμία, θὰ ἔχουν μέσα τους ἡσυχία. Θὰ ἔχουν μέσα τους ἀγάπη. Θὰ ἔχουν μέσα τους ταπεινοφροσύνη. Θὰ λειτουργοῦν μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πού τοὺς δίνω, μὲ τὴν Ἀγία δύναμή μου, πού τοὺς δίνω. Ἔτσι ἀκριβῶς θὰ προχωράει ὁ ἄνθρωπος.

Τὰ ἐμβόλια ἀπόδειξιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀρνήθηκε τὴν στενὴ ὁδὸ.

Αὐτὴ τὴν ὥρα πού μέσα στὸν κόσμον πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν κάνει αὐτὴ τὴν ἀποτρόπαια πράξι, μὲ τὰ ἐμβόλια -Γιατί δὲν τὰ ἔχουμε πεῖ κανονικὰ τὰ πράγματα μὲ τὸ ὄνομά τους. Ἐχουν εἰπωθεῖ; -ποῦ νὰ καταλάβει ὁ ἄνθρωπος; Ποῦ νὰ καταλάβει; Ἀφοῦ δὲν θέλει νὰ χάσει τὴ δουλειά του. Δὲν θέλει νὰ χάσει τὴ βολή του. Δὲν θέλει νὰ χάσει πολλὰ πράγματα τῆς καλοπέρασης. Θέλει νὰ τὰ ἔχει ὅλα, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι ἡ χάρις μου παρούσα. Μόνο πού αὐτὸ δὲν γίνεται. Στενὴ ἡ ὁδός. Αὐτὴν ἐδίδαξε ὁ Δεσπότης καὶ Υἱός μου Κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Διὰ νόμου ἐπιβάλλουν τὴν αἵρεση τῆς μασκοφορίας.

Θὰ ἀκολουθήσουν τὴ στενὴ ὁδὸ; Θὰ ἀκολουθήσουν ὅσοι θέλουν νὰ μετανοήσουν τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας; Ἀλλὰ τὸν στενὸν δρόμον, τὸν στενὸν δρόμον. Μὲ μετάνοια; Θὰ ἀκολουθήσουν μὲ νηστεία, μὲ ἀγρυπνία, μὲ προσευχή, μὲ ἐξομολόγησι, Θεία Κοινωνία; Καὶ νὰ μὴν κάνουν αἵρεσι, μέσα στὴν ἐκκλησία, μὲ τίς μάσκες; Διότι, αὐτὴ τὴν ὥρα, ὅσοι ἀνακοινῶνουν, μέσα στὴν ἐκκλησία, μάσκες ἀπὸ τὴν ἀρχή, μεγάλη αἵρεσι καὶ αἵρετικὸς αὐτὸς πού τὸ ἀνακοινῶναι. Εἶναι μεγάλη αἵρεσι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Θεωρείται φυσιολογική ή μασκοφορία, ενώ είναι ἀναίρεση τῆς πίστεως.

Δέν γίνεται νά ἀνακοινώνουν νά φοράει ὁ κόσμος μάσκες. Ποῦ πιστεύουν; Στὴ μάσκα, ἢ στὴ Θεία μου Χάρη; Ποῦ πιστεύουν; Στὴ μάσκα ἢ στὸ Ἅγιο Θέλημά μου; Ποῦ πιστεύουν; Στὴ μάσκα ἢ στὴν ἴασή μου; Ποῦ πιστεύουν; Στὴ μάσκα καὶ ὄχι στὶς εἰκόνες μου; Εἶναι μεγάλη βλασφημία τὸ προσκύνημα τῶν εἰκόνων μὲ τὴ μάσκα. Πρέπει νά ἐξομολογεῖται καὶ νείκεῖ αὐτὸ τὸ ἁμάρτημα. Ἀλλὰ καὶ σήμερα πολλοὶ πνευματικοὶ τὸ βλέπουν φυσιολογικὸ τὸ φαινόμενο αὐτό.

**Ὁ ἄνθρωπος ποῦ δέν μασκαρεύεται διώκεται,
καὶ ὁ μεταμφιεσμένος θεωρεῖται φυσιολογικός.**

Δηλαδή εἶναι ὅλα φυσιολογικά, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ποῦ δέν φοράει μάσκα δέν εἶναι φυσιολογικός; Δηλαδή ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δέν μασκαρεύεται, δέν ἔχει δηλαδή αὐτὴ τὴ μεταμφίεση, δέν εἶναι φυσιολογικός, καὶ ὁ μεταμφιεσμένος ἄνθρωπος εἶναι ἀπολύτως φυσιολογικός; Ἐκεῖ κατέληξε σήμερα ὁ ἄνθρωπος. Καὶ δέν λέει νά συνέλθει. Θέλει μάλιστα νά προχωρήσει καὶ σὲ ἄλλα ἐμβόλια. Καινούργια, διαφορετικὰ ἀπὸ αὐτὰ ποῦ εἶχε ὁ κορωνοϊός. Θέλει νά προχωρήσει καὶ σὲ ἄλλα πράγματα. Γιατί ἔρχονται καὶ ἔχουν ἔρθει οἱ δεινὲς ἀσθένειες.

Ἐλεος μέσα στὰ δεινὰ θά βρεῖ ὁποῖος ἐν μετανοίᾳ τὸ ζητήσει ἀπὸ τὸν Θεό.

Πλέον τὰ πράγματα ἔχουν μπεῖ σὲ μία γραμμὴ καὶ σὲ μία τελικὴ εὐθεῖα. Αὐτὴ ἡ τελικὴ εὐθεῖα ἔχει ξεκινήσει. Νὰ ξέρεις, ἀγαπημένο μου παιδί, ὅπως καὶ ὅλα τὰ παιδιά μου ποῦ προσεύχονται καὶ ζητᾶνε τὸ ἔλεος Κυρίου, ζητᾶνε τὸ Ἅγιο ἔλεός μου: Θὰ τὸ δώσω στὸν καθένα τὸ Ἅγιο ἔλεός μου, ὅταν ἀκολουθήσει τὴ σωστὴ ὁδὸ ποῦ ἔχω ὀρίσει, τὴ σωστὴ ὁδὸ ποῦ ἔχει ὀρίσει ὁ Δεσπότης καὶ Υἱός μου Κύριος ὁ μὲν Ἰησοῦς Χριστός. Ἐκεῖ ἔρχεται τὸ Ἅγιο ἔλεός μου.

Νὰ ξέρεις, ὅμως, ὅπως καὶ ὅλοι νὰ ξέρετε ποῦ εἶναι κοντά σου, ὁποῖος μετανοήσει, ὁποῖος δακρύσει, ὁποῖος ζητήσῃ -γιὰ ὠφέλεια τῆς ψυχῆς του, ὄχι γιὰ παράλογα πράγματα- τὸ Ἅγιο θέλημά μου νὰ ἐπέμβῃ, μὲ ταπεινοφροσύνη καὶ μὲ μετάνοια, νὰ ξέρεις, παιδί μου, ὅτι ἐπεμβαίνει. Ἀρκεῖ ὅμως νὰ τὸ πιστεύει καὶ ὁ ἴδιος, ἀπὸ βάθῃ ψυχῆς, μὰ ἀπὸ βάθῃ ψυχῆς, νὰ γίνεται αὐτό.

Οἱ διασωθέντες θὰ εἶναι πάρα πολὺ ἐλάχιστοι.

Σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο σήμερα, ποῦ ἔχει περιέλθῃ στὴ μεγάλη ἁμαρτία καὶ περιέρχεται ἀκόμη καὶ σὲ πιὸ μεγάλες ἁμαρτίες, στὴ συνέχεια, οἱ διασωθέντες εἶναι πάρα πολὺ ἐλάχιστοι. Θὰ διασωθοῦν αὐτοὶ ποῦ ἔχουν τὴ βαθιὰ μετάνοια. Νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ κόσμος καὶ νὰ τὸ καταλάβουν ὅλοι

ὅσοι θέλουν νὰ μὲ ἀκολουθήσουν.

Αὐτὰ πού ὁ Θεός ἔχει πεῖ καί μέ ἄλλο τρόπο, τὰ λέγει καί μέ τόν παρόντα ἀπλό τρόπο, γιά νά τὰ καταλάβουν ὅλοι.

Βαθειὰ μετάνοια στή στενή καί ταπεινή ὁδὸ πού ἔχω ὀρίσει, στή στενή καί ταπεινή ὁδὸ πού ἔχει ὀρίσει ὁ Υἱός μου καί Δεσπότης Κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτὸς πού δὲν θά μετανοήσῃ...

Παράξενα μπορεῖ νὰ φαίνονται αὐτὰ πού λέω, παιδί μου, γιατί Εἶμαι ὁ Πατέρας σας. Ἀλλὰ τὰ ἔχω πεῖ καί πατερικὰ, ἀλλὰ καί ἀλλιῶς, ὅπως τὰ ἀναγγέλλουν οἱ Ἱερεῖς μου, μοναχοί, μοναχές, οἱ ἀσκητές μου, οἱ ἀσκήτριες, μέσα στὸν κόσμος, ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνουν. Καί μέ πιὸ ἀπλό τρόπο τὰ λέω τώρα, μήπως καί καταλάβουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάνουμε τοῦ κεφαλιοῦ μας καί ὅ,τι λέει μέσα τὸ κεφάλι μας, ἀπὸ τὴ στιγμή πού δὲν γνωρίζουμε πράγματα.

Οἱ «πνευματικές» δικαιολογίες γιὰ τὸ ἐμβόλιο συμπορεύονται μέ τὴν ἀπόλαυση τῆς σάρκας καί τὴν καλοπέραση, τὴν ἄρνηση τῆς στενῆς ὁδοῦ.

Καί κατευθεῖαν βρίσκουμε τὴ δικαιολογία «πῆγα, ἔκανα τὸ ἐμβόλιο, ἦταν ἐντολὴ τοῦ πνευματικοῦ μου», «ἔκανα τὸ ἐμβόλιο γιατί θά χάσω τὴ δουλειά», «πῆγα, ἔκανα τὸ ἐμβόλιο, δὲν γνώριζα».

Τὰ ὑπόλοιπα, ὅμως, ὅλα τὰ ἤξερε. Τὰ ὑπόλοιπα, ἄσχημες πράξεις καί ὅλα αὐτά, πρῶτος, πρῶτος τὰ γνώριζε αὐτὸς πού λέει ὅτι δὲν γνώριζε καί ὅτι δὲν ἤξερε. Γιατί; Ἔχει καλοπέραση. Ἔχει τὴν ἀπόλαυση τῆς σάρκας. Καί αὐτὸ δηλαδὴ ἀρέσει, ἡ ἀπόλαυση τῆς σάρκας, σήμερα, στὸν ἄνθρωπο. Τὰ ὑπόλοιπα τίποτα. Δὲν ξέρεي οὔτε πού πᾶνε δεξιά, οὔτε πού πᾶνε ἀριστερά, οὔτε πῶς στρίβει ὁ ἄνθρωπος μέσα στή ζωὴ γιὰ νὰ προχωρήσῃ στὸ Ἅγιο θέλημά μου.

Μὴ θέλοντας ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀγωνισθεῖ γιὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του, προτιμᾷ νὰ ἀγνοεῖ τὴν κόλαση.

Δυστυχῶς, δυστυχῶς, δυστυχῶς, ὁ ὅς τις, ὁ ὅποιος δὲν μετανοήσῃ, δὲν εἶναι εὐκολο, παιδί μου, πρᾶγμα ἡ κόλαση. Ἐκεῖ εἶναι φρικτὰ τὰ πράγματα. Γι' αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἀγωνισθεῖ σήμερα γιὰ τὴ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. Νὰ σηκώσει τὸ δικό του σταυρὸ καί νὰ πολεμήσῃ τὰ πάθη του. Νὰ νηστέψῃ, νὰ μετανοήσῃ, νὰ ἐξομολογηθεῖ, νὰ μεταλάβῃ τὰ Ἀχραντα μυστήριά μου, τὰ Ἀχραντα μυστήρια τοῦ Δεσπότη Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί, πάνω ἀπὸ ὅλα, νὰ ἐκκλησιάζεται, νὰ ἐπισκέπτεται τὸ σπίτι μου.

Ὁ παραλογισμὸς τοῦ ἀνθρώπου

νά μὴν ἐπιζητεῖ τὴν ἀγκαλιά καί σκέπη τοῦ Θεοῦ.

Ποῦ εἶναι τὰ παιδιά μου κάθε Κυριακῇ; Ποῦ εἶναι τὰ παιδιά μου

κάθε γιορτή, μέσα στην ἐκκλησία; Ἔρχονται; Μὰ οἱ πιὸ πολλὲς ἐκκλησίες εἶναι ἄδειες. Τὰ πιὸ πολλὰ μου σπίτια ἔχουν πολὺ λίγο κόσμο. Ποῦ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστη πού ἔχουν πρὸς Ἑμένα; Παιδιά μου, παιδιά μου, παιδιά μου, γιατί μὲ ἐγκαταλείπετε; Γιατί μὲ ἀφήνετε καὶ εἶμαι μόνος μου; Γιατί φεύγετε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μου; Γιατί φεύγετε ἀπὸ τὴ Σκέπη μου; Δὲν μὲ θέλετε νὰ εἶμαι ὁ Πατέρα σας; Μὰ, δὲν μὲ θέλετε; Δὲν θέλετε νὰ εἶμαι ὁ Πατέρας σας, νὰ σᾶς προστατεύω; Τί πρέπει δηλαδὴ νὰ κάνω γιὰ νὰ ἔρθετε κοντά μου; Μόνο δηλαδὴ μὲ τὰ λεφτὰ καὶ ὅταν ἔρθουν οἱ καλὲς εἰδήσεις ἢ οἱ καλὲς πράξεις σὲ ἓναν ἄνθρωπο, τότε χαίρεται καὶ εἶναι κοντά μου; Ἐνῶ στὰ δύσκολα δὲν μὲ θέλει καὶ μὲ ἀπαρνιέται; Πῶς εἶναι δυνατόν αὐτὸς ὁ ὅς τις, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶναι παιδί μου;

Νὰ μὴν ἐγκαταλείπουμε τὸν Θεόν, διότι ἔρχονται ἡμέρες πολὺ δύσκολες.

Παιδιά μου, παιδιά μου, παιδιά μου, μὴν μὲ ἐγκαταλείπετε, γιατί ἔρχονται ἡμέρες πολὺ δύσκολες. Μὴ σᾶς φαίνονται ὅλα εὐκολα. Θὰ ἀπελπιστεῖ ὁ κόσμος στὴ συνέχεια. Δὲν θὰ ξέρει τί θὰ κάνει μὲ αὐτὰ πού θὰ ἔρθουν. Οἱ καταστάσεις ὄντως θὰ εἶναι δύσκολες. Ἀλλὰ τὰ παιδιά πού εἶναι κοντά μου, μὲ τὴ φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θὰ δροσίζονται. Δὲν θὰ στεναχωριοῦνται. Δὲν θὰ ἀναστεναάζουν. Σὲ ὅλα τὰ προβλήματα πρὸς ὄφελος τῆς ψυχῆς τους θὰ ὑπάρχει λύση, ἡ Θεία μου παρέμβαση.

Παραμορφωτικὴ ἡ ἀρρώστεια τῶν πιθήκων, γιὰ νὰ βλέπει ὁ ἄνθρωπος τὰ χάλια τοῦ λόγου τῶν ἀμαρτιῶν του.

Γι' αὐτό, ἀγαπημένα μου παιδιά, ὅσοι δὲν κάνετε πράγματα γιὰ τὴ Θεία μετάνοια, ὅσοι δὲν κάνετε πράγματα νὰ ἔλθετε στὸ Ἅγιο θέλημά μου, γρηγορεῖτε. Γρηγορεῖτε καὶ ἐλᾶτε κοντά μου. Δὲν εἶναι τόσο δύσκολη ἡ ἀρρώστεια τῶν πιθήκων. Εἶναι παραμορφωτικὴ, γιὰ νὰ βλέπει ὁ ἄνθρωπος τὰ χάλια του, λόγῳ τῶν ἀμαρτιῶν του. Ἔτσι κατέληξε ὁ ἄνθρωπος. Δὲν εἶναι, πάλι, ἡ ἐπόμενη ἀρρώστεια πού ἔρχεται, τρομακτικὴ.

Ἡ θανατηφόρος ἀρρώστεια τῆς σαρκὸς γιὰ τὴν ὁποία δὲν θὰ ὑπάρχει ἐμβόλιο.

Ἀλλὰ ἡ τρομακτικὴ εἶναι αὐτὴ πού ἔρχεται, ὁ ξαφνικὸς θάνατος, πού ἔχει μπεῖ ἤδη, πού κοιμᾶται ὁ ἄνθρωπος καὶ δὲν ξυπνάει, πού περπατάει καὶ πέφτει κάτω. Αὐτὴ εἶναι πιὸ θανατηφόρα ἀρρώστεια μαζί μὲ τὴν ἀρρώστεια τῆς σαρκὸς, ὅπου θὰ σαπίζει τὸ στόμα, ὅπως σᾶς ἔχω πεῖ καὶ πιὸ παλιά. Θὰ σαπίζει τὸ χέρι πού κάνει ἄσεμνες πράξεις καὶ ὁ πρωκτὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἡ κοιλία καὶ τὰ ἔντερα. Προστέθηκε ἡ κοιλία καὶ τὰ ἔντερα, γιατί εἶναι ἡ γαστέρα, λόγῳ τῆς ἀπολαύσεως πάνω σὲ αὐτό. Ἐκεῖ τί ἐμβόλιο θὰ κάνει ὁ γιατρός; Ἐκεῖ τί ἐμβόλια θὰ ἀνακοινώσουν; Ἐκεῖ τί θὰ κάνουν;

**Ἡ ἐπιστήμη ἔχοντας φύγει ἀπὸ τό Ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ,
ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸν διάβολο.**

Ὅλη ἡ ἐπιστήμη ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸν διάβολο. Αὐτὴ τὴν ὥρα ἡ ἐπιστήμη ὄντως ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸν διάβολο, διότι ὑπερβγήκε τὸ Ἅγιο θέλημά μου. Οἱ γιατροὶ παλιὰ μέσα στὸν κόσμο θαυματουργοῦσαν, ἱεουργοῦσαν. Πολλοὶ ἔγιναν Ἅγιοι. Τώρα ἐλάχιστοι ἔχουν τὴν εἰκόνα τοῦ παιδιοῦ μου, τοῦ Δεσπότη Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Μητέρας του τῆς Παναγίας καὶ Μητέρας ὅλου τοῦ κόσμου, Αὐτὴ πού ἐπέλεξα νὰ γεννήσει τὸ παιδί μου, τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τὴν Πλατυτέρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ ὅλου τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἐλάχιστοι ἔχουν τὴν εἰκόνα τους μέσα στὰ ἱατρεῖα. Πολλοὶ ἐλάχιστοι παρακαλιοῦνται στὴν προσευχή. Δυστυχῶς.

Πῶς θὰ ἔρθει ἡ φώτιση, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι ὑπερέβησαν τὰ ὅρια;

Προσοχὴ στὴν ἐπιλογὴ τοῦ πνευματικοῦ.

Πῶς θὰ ἔρθει ἡ φώτιση, ἐφόσον δὲν παρακαλᾷς τὸ Ἅγιο θέλημά μου; Ὑπερβγήκατε ὅλα τὰ ὅρια. Γι' αὐτὸ πάρα πολὺ νὰ προσέχετε ποῦ προχωρᾶτε, ποῦ πατᾶτε, ποῦ πηγαίνετε, ποῦ βαδίζετε, τί κάνετε, πάρα πολὺ καὶ μὲ ἰδιαίτερη προσοχή. Ὁ πνευματικὸς σας θὰ κοιτάξετε νὰ εἶναι πάντα ἀνεμβολίαστος. Καὶ ρωτᾶτε τὸ γιατί νὰ εἶναι ἀνεμβολίαστος. Δὲν θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω τώρα. Στὴ συνέχεια θὰ ἐξηγηθεῖ γιατί πρέπει οἱ πνευματικοὶ νὰ εἶναι ἀνεμβολίαστοι. Διότι τὸ ἐμβόλιο παιδιά μου δὲν εἶναι καθαρό.

Ἡ Θεία Χάρις ἀπαιτεῖ καθαρότητα.

Καὶ πού ἐπιτρέπω νὰ γίνονται ὅλα αὐτὰ ἀπὸ ἄνθρώπους ἐμβολιασμένους, εἶναι γιατί πρέπει νὰ γίνει. Σᾶς τὸ ἐξοικονομῶ γιὰ νὰ μὴν μείνετε ὀρφανοί. Ἀλλὰ νὰ ξέρετε μετὰ τὰ γεγονότα τῆς Πόλεως, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οὐδεὶς Ἀρχιερέας, οὐδεὶς Ἱερέας, οὐδεμία Ἡγουμένη, οὐδεμία μοναχή, οὐδεὶς Ἡγούμενος, οὐδεὶς μοναχός, ἀσκητές, ἀσκήτριες, ὅλοι θὰ εἶναι ἀνεμβολίαστοι. Θὰ εἶναι καθαρὸ τὸ πλήρωμα πού θὰ μὲ ἐξυπηρετεῖ. Δὲν θὰ ἔχει μολύνσεις, γιατί θὰ ἔχει τὴ Θεία μου Χάρη, ὁλοκληρωτικὴ Θεία μου Χάρη.

**Ὁ Θεὸς θέλει νὰ πιστεύσουμε ὅτι παντοῦ καὶ πάντοτε θὰ μᾶς προστατεύει,
ἂν ἔχουμε μετάνοια.**

Παιδιά μου, μὴν κρίνετε, γιὰ νὰ μὴν κριθῆτε. Νὰ προχωρᾶτε στὸ Ἅγιο θέλημά μου ἀπλὰ καὶ ταπεινά. Νὰ ξέρετε, ὅμως, εἶμαι μέσα στὴ σκέψη σας, μέσα στὸ νοῦ σας. Σᾶς ἀγκαλιάζω καὶ σᾶς προστατεύω. Εἶμαι

ἀσπίδα ὅπου πηγαίνετε. Ἀσπίδα προστασίας. Δὲν σὰς ἀφήνω. Δὲν τὸ καταλαβαίνετε; Νὰ ξέρετε ὅτι ἔρχονται πολλοὶ μεγάλα γεγονότα. Δὲν θὰ τὰ πῶ πάλι ἀναλυτικά. Τὰ ξέρετε. Αὐτὰ πλέον εἶναι πάρα πολὺ κοντά. Νὰ μετανοεῖτε, νὰ μετανοεῖτε, νὰ μετανοεῖτε.

Πρόκληση ἀπέναντι στὸν Θεὸ ὁ ἐμβολιασμός μετὰ τὴν ἴαση ἀπὸ τὸν κορωνοϊό.

Ὅπως εἶπα καὶ ἐχθὲς στὸ παιδί μου τὸν Δημήτριο - ποὺ ἦταν σὲ ἓνα περιβόλι καὶ σκάλιζε τὸν κήπο, γιὰ νὰ πάρει ἓνα μεροκάματο - πολλὰ παιδιὰ μου, ποὺ εἶχαν ἀσθενήσει μὲ κορωνοϊό, ἀπαρνήθηκαν τὴ δοκιμασία, τὸ δῶρο δηλαδὴ ποὺ τοὺς ἔδωσα γιὰ νὰ περάσουν μία δοκιμασία. Εἶχε τὸ παιδί μου ὁ Δημήτριος τὸ ἐρώτημα γιατί ἀπαρνήθηκαν τὴ δοκιμασία. Παιδί μου, νὰ ξέρεις γιατί ἀπαρνήθηκαν τὴ δοκιμασία, γιατί μόλις ἔγιναν καλὰ ἀπὸ τὸν κορωνοϊό, ἐνῶ τὰ σκέπασε ἡ Θεία μου Χάρις νὰ μὴν πάθουν κανένα πρόβλημα, τί ἐμπιστεύτηκαν; Ὅχι Ἑμένα. Ἐμπιστεύτηκαν τὸ ἐμβόλιο. Καὶ πῆγαν καὶ ἔκαναν ἐμβόλια.

Μετὸ ἐμβόλιο προστασία δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ θὰ ὑπάρχει στενοχώρια μεγάλη.

Νὰ ξέρετε ὅτι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἀπουσιάζω Ἑγώ. Γιατί ἔδειξαν ἔμπρακτα ὅτι δὲν μὲ θέλουν. Ἐδειξαν ἐμπιστοσύνη κατ' εὐθεῖαν στὸ ἐμβόλιο. Ὅμως μὲ τὸ ἐμβόλιο προστασία δὲν ὑπάρχει. Ἀρρώστειες πάρα πολλές, στενοχώρια πάρα πολλή, θλίψη πάρα πολλή· καὶ τί ἄλλο ἄσχημο δὲν ἔχει; Μόνο τὸν φόβο ποὺ ἔχουν βάλει μέσα στὸ ἐμβόλιο φτάνει. Πῶς νὰ τὰ σκεπάσει ἡ Θεία μου Χάρις; Αὐτὰ τὰ παιδιὰ πάλι θὰ ξανα-ἀρρωστήσουν -γιατί δὲν ἔχουν προστασία- ἀλλὰ μὲ πιὸ βαρεῖα ἀρρώστεια. Μπορεῖ νὰ ἀκούγεται τρομακτικό, παράξενο. Ἀλλὰ ἔτσι εἶναι. Πάντα λέω τὴν ἀλήθεια καὶ θέλω νὰ λέγεται ἡ ἀλήθεια.

**Προσευχόμενος ὁ καθένας γιὰ τὸν συνάνθρωπό του,
ἃς κοιτάξει ὅμως τὰ τοῦ ἑαυτοῦ του.**

Νὰ ξέρετε στὸ ἄλλο ἐρώτημα, ποὺ ρωτᾶνε πολλοί, νὰ σωθοῦν ἐμβολιασμένοι. Ἐρωτῶ κι Ἑγώ κάτι: Δὲν μοῦ λέτε, παιδιὰ μου: οἱ ἀνεμβολίαστοι ἔχετε κάνει τὰ πνευματικά σας καθήκοντα σωστὰ γιὰ νὰ εἴσαστε στὸ δρόμο τῆς σωτηρίας; Βλέπετε τοὺς ἑαυτοὺς σας νὰ σώζονται; Νὰ σώζεται ὁ ἑαυτός σας, τὸ βλέπετε; Ἡ νὰ σώζονται ἀνεμβολίαστοι; Γιατί καὶ πολλοὶ ἀνεμβολίαστοι δὲν κάνουν τὸ ἐμβόλιο, ἀλλὰ τὴν ἐκκλησία ἀπὸ ἀπόσταση, τὸν πνευματικὸ ἀπὸ ἀπόσταση, «τοὺς παπὰδες δὲν θέλουμε», «τοὺς Δεσποτάδες δὲν θέλουμε», «τὴν Θεία Λειτουργία δὲν τὴν θέλουμε» καὶ ἡ Θεία Κοινωνία τοὺς εἶναι κάτι ἄγνωστο, ἄγνωστο γιὰ τὸν ὅς τις αὐτόν. Αὐτοὶ εἶναι πάρα πολλοί.

Δὲν μοῦ λέτε, πρέπει νὰ βλέπει ὁ κάθε ἄνθρωπος τὰ τοῦ οἴκου του;

Τὰ τοῦ ἑαυτοῦ του; Ὅχι τὸν διπλανό του. Κοίταξε νὰ κάνεις ἐσὺ τὴν προσπάθεια καὶ προσευχήσου γιὰ τὸν διπλανό σου. Τὰ ὑπόλοιπα ἄς τα σὲ Ἐμένα. Μὴν κρίνετε, γιὰ νὰ μὴν κριθῆτε. Αὐτὸ νὰ τὸ ξέρετε πάρα πολὺ καλά.

Ἄς προσέξουμε μὴν πέσουμε στὴ λακκούβα μὲ τὰ φίδια.

Μὴν πέσετε στὴ λακκούβα μὲ τὰ φίδια. Νὰ προσέχετε νὰ μὴν πέσετε στὸ λάκκο μὲ τὰ φίδια στὴ συνέχεια. Γιατί ἔρχονται παράξενα πράγματα καὶ θὰ ἔρθει μεγάλη πίεση στὸν κόσμο. Πλησιάζει ὅμως καὶ ἡ ὥρα πού θὰ παρέμβω. Θὰ πέσει τέτοιο χαστούκι στὴν ἀνθρωπότητα πού κανέναν ἀνθρώπινος νοῦς δὲν τὸ φαντάζεται. Θὰ τὰ τακτοποιήσω ὅλα καθὼς πρέπει. Ἀλλὰ θὰ καθαρίσει ἡ γῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού ὑπηρετοῦν τὸ φίδι, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού ὑπηρετοῦν τὸν σατάν, τὸν ἐωσφόρο. Θὰ καθαρίσει ἡ γῆ. Θὰ ξαναγεννηθεῖ ὁ κόσμος. Ὅλα θὰ πᾶνε κανονικὰ στὸ Ἅγιο θέλημά μου. Νὰ διαδοθεῖ τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο σὲ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἄς προσπαθήσουμε νὰ εἴμαστε μέσα στὴν κιβωτό.

Ἀγαπημένα μου παιδιά, δὲν θέλω νὰ ἀνησυχεῖτε. Θέλω μόνο νὰ προσπαθεῖτε γιὰ Θεία μετάνοια. Γιατί πλησιάζει ἡ ὥρα πού ὁ κόσμος δὲν θὰ ἔχει χρήματα. Εἶναι κοντά. Ἡ ὥρα πού δὲν θὰ ἔχει τροφίμα εἶναι πολὺ κοντά. Οὔτε νερὸ δὲν θὰ ἔχει. Ὅλα αὐτὰ εἶναι πάρα πολὺ κοντά. Ἀλλὰ νὰ μὴν φοβᾶστε. Ἐρχονται καὶ ὠραῖες μέρες, ὅταν θὰ γίνει ἡ Κωνσταντινούπολη Ἑλληνική. Ἐρχεται καὶ ἡ διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου σὲ ὅλο τὸν κόσμο, ἡ ἀναλαμπὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Προσπαθήστε νὰ εἴστε μέσα σὲ αὐτὴ τὴν κιβωτὸ μὲ ἀπλότητα καὶ ταπεινότητα. Ἐγὼ σᾶς περιμένω. Ἐσεῖς ἔρχεστε; Θέλετε νὰ ἔρθετε; Εἶναι στὸ χέρι σας.

Δὲν ἀκούει κανεὶς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχει μάθει τὴν βολὴ του.

Νὰ ξέρετε ὅτι ἔχω στείλει τοὺς ἀνθρώπους μου ἐπάνω στὴ γῆ. Νὰ ἀκοῦτε αὐτὰ πού σᾶς λένε. Νὰ ξέρετε ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε καλά. Δὲν σᾶς λένε παράλογα πράγματα. Ἀπλῶς ἐπειδὴ ἔχετε μάθει τὴ βολὴ τῆς καλοπέρασης, τὴ βολὴ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὅλη αὐτὴ τὴ βολὴ πού σᾶς ἀρέσει, δὲν θέλετε νὰ βάλετε μέσα στὴ ζωὴ σας περιορισμούς. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα στὸν ἄνθρωπο. Μὲ ἀπλότητα καὶ ταπεινότητα προχωρήστε στὸ Ἅγιο θέλημά μου. Τότε ἡ πόρτα μου Ἐμένα εἶναι γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο ἀνοικτή. Νὰ μὴν ἐμβολιαστεῖτε καὶ μὴν κάνετε τέτοια ἀποτρόπαια πράξη.

Ἐφρίξε ὁ οὐρανός.

Ἐφρίξε ὁ οὐρανὸς μὲ τοὺς ἐμβολιασμούς. Ἐφρίξε ὅταν ἐμβολιάζονταν Πατριάρχες, Δεσποτάδες, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, μοναχοί, μοναχές, παιδιά μικρά. Ἐφρίξε ὁ οὐρανός. Λύγισε ὁ Χριστὸς καὶ δάκρυσε πάρα πολὺ. Ἡ Μητέρα μας ἡ Παναγία εἶχε ἀπαρηγόρητο δάκρυ καὶ σπαραγμό.

Ἦταν τὸ κλᾶμα της ὅπως ἔκλαιγε ὅταν ἦταν ὁ Υἱός της καὶ Υἱός μου Δεσπότης Κύριος ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστὸς ἐπάνω στὸν Σταυρό. Τέτοιο πύρινο κλάμα ἔριχνε. Πόνεσε μὲ ὅλα αὐτὰ ὁ Υἱός μου Κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μὲ αὐτὰ ποὺ ἔγιναν καὶ γίνονται κάθε ἡμέρα. Πόνεσα ὅμως κι Ἐγὼ, ἀλλὰ κάνω ὑπομονή γιὰ νὰ δῶ πόσοι θὰ μὲ ἀκολουθήσετε, πόσοι θὰ μείνετε ἀλώβητοι γιὰ νὰ ἔρθετε ἀμόλυντοι στὸ Ἅγιο θέλημά μου;

Τὸ θέμα εἶναι νὰ ἀκούσει ὁ ὅς τις. Θὰ ἀκούσει;

Νὰ ἔρθετε καθαροί. Ἐγὼ σᾶς ἔχω προσκαλέσει. Ἐσεῖς πρέπει νὰ δεχθεῖτε τὴν πρόσκληση τοῦ Ἁγίου θελήματός μου. Ἐγὼ σᾶς ἔχω προσκαλέσει καὶ σᾶς προσκαλῶ. Γρηγορεῖτε, γρηγορεῖτε, γρηγορεῖτε. Μὴν καθυστερεῖτε.

Παράξενα ὅλα αὐτά. Δὲν θέλει ἔπαινο τὸ παιδί μου, ὁ Δημήτριος. Τὸ θέμα εἶναι νὰ ἀκούσετε. Θὰ ἀκούσετε; Αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα. Περιμένω νὰ ἀκούσετε ἀπλά, ὁμορφα καὶ ὠραῖα, γιατί ἔχω φτιάξει τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπλή. Πάρα πολὺ ἀπλή. Ἀπλὰ καὶ ταπεινὰ προχωρήστε στὸ Ἅγιο θέλημά μου.

Καὶ τὸν ἀμαρτωλὸ ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Ὅλους μᾶς ἀγαπᾷ.

Νὰ ξέρετε ὅτι σᾶς ἀγαπᾷ ὅλους καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα, ὅλους σᾶς περιμένω. Δὲν ἔχω μῖσος. Καὶ τὸν ἀμαρτωλὸ ἀγαπᾷ. Τὰ παιδιὰ ποὺ ἔτσι κι ἄλλιῶς εἶναι κοντά μου, τὰ ἔχω. Ὅλους σᾶς ἀγαπᾷ. Τὸν ἀμαρτωλὸ τὸν ἀγαπᾷ, τὸν ἀγκαλιάζω. Γρηγορεῖτε καὶ μετανοεῖτε. Προχωρήστε πάρα πολὺ γρήγορα. Ὁ χρόνος τελειώνει καὶ ὅλα πλέον εἶναι πάρα πολὺ κοντά.

Ἀγαπημένα μου παιδιὰ, τώρα θὰ σᾶς ἀφήσω. Αὐτὰ εἶναι γιὰ σήμερα. Στὴ συνέχεια θὰ σᾶς πῶ καὶ ἄλλα πράγματα ἀλλὰ προχωράτε στὸ Ἅγιο θέλημά μου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μὲ τίς εὐχὲς τίς δικές μου, τίς πατρικὲς καὶ μὲ τίς εὐλογίες μου, Ἅγιος Τριαδικὸς Πατέρας καὶ Θεὸς ὑμῶν. Ἀμήν. ἀμήν. Ἀμήν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός, Δόξα Σοι, ὁ Θεός, Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, Δόξα Σοι. (4-6-2022).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ	ΣΕΛ.1
Μεγάλη στενοχώρια στὸν κόσμο, διότι οἱ ἄνθρωποι ἀκολουθοῦν τὸν νόμο τῆς ἁμαρτίας.	σελ.1
Ὁ Θεὸς εἶναι παρὼν ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡρεμία καὶ ταπεινοφροσύνη.	σελ.1
Ὁ κόσμος δὲν θέλει νὰ ξυπνήσει, γιατὶ τοῦ ἀρέσει ὅλη αὐτὴ ἡ ἁμαρτωλὴ ζωὴ ποὺ κάνει.	σελ.1
Πῶς θὰ ἀντέξει τὰ δεινὰ ἡ ψυχὴ ποὺ ἔχει φόβο καὶ ἀπελπισία;	σελ.2
Πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀποκτήσει ταπεινοφροσύνη καὶ ἡρεμία, γιὰ νὰ ἀντέξει ὅσα ἔρχονται.	σελ.2
Τὰ ἐμβόλια ἀπόδειξε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀρνήθηκε τὴν στενὴ ὁδὸ.	σελ.2
Διὰ νόμου ἐπιβάλλουν τὴν αἵρεση τῆς μασκοφορίας.	σελ.2
Θεωρεῖται φυσιολογικὴ ἡ μασκοφορία, ἐνῶ εἶναι ἀναίρεση τῆς πίστεως.	σελ.3
Ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν μασκαρεύεται διώκεται, καὶ ὁ μεταμφιεσμένος θεωρεῖται φυσιολογικός.	σελ.3
Ἐλεος μέσα στὰ δεινὰ θὰ βρεῖ ὅποιος ἐν μετάνοιᾳ τὸ ζητήσει ἀπὸ τὸν Θεό.	σελ.3
Οἱ διασωθέντες θὰ εἶναι πάρα πολὺ ἐλάχιστοι.	σελ.3
Αὐτὰ ποὺ ὁ Θεὸς ἔχει πῆ καὶ μέ ἄλλο τρόπο, τὰ λέγει καὶ μέ τὸν παρόντα ἀπλὸ τρόπο, γιὰ νὰ τὰ καταλάβουν ὅλοι.	σελ.4
Οἱ «πνευματικές» δικαιολογίες γιὰ τὸ ἐμβόλιο συμπορεύονται μέ τὴν ἀπόλαυση τῆς σάρκας καὶ τὴν καλοπέραση, τὴν ἄρνηση τῆς στενῆς ὁδοῦ.	σελ.4
Μὴ θέλοντας ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀγωνισθεῖ γιὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του, προτιμᾷ νὰ ἀγνοεῖ τὴν κόλαση.	σελ.4
Ὁ παραλογισμὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ μὴν ἐπιζητεῖ τὴν ἀγκαλιά καὶ σκέπη τοῦ Θεοῦ.	σελ.4
Νὰ μὴν ἐγκαταλείψουμε τὸν Θεόν, διότι ἔρχονται ἡμέρες πολὺ δύσκολες.	σελ.5
Παραμορφωτικὴ ἡ ἀρρώστεια τῶν πιθήκων, γιὰ νὰ βλέπει ὁ ἄνθρωπος τὰ χάλια τοῦ λόγου τῶν ἁμαρτιῶν του.	σελ.5
Ἡ θανατηφόρος ἀρρώστεια τῆς σαρκὸς γιὰ τὴν ὁποία δὲν θὰ ὑπάρχει ἐμβόλιο.	σελ.5
Ἡ ἐπιστήμη ἔχοντας φύγει ἀπὸ τὸ Ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸν διάβολο.	σελ.6
Πῶς θὰ ἔρθῃ ἡ φώτιση, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι ὑπερέβησαν τὰ ὅρια;	σελ.6
Προσοχὴ στὴν ἐπιλογὴ τοῦ πνευματικοῦ.	σελ.6
Ἡ Θεία Χάρις ἀπαιτεῖ καθαρότητα.	σελ.6
Ὁ Θεὸς θέλει νὰ πιστεῦσουμε ὅτι παντοῦ καὶ πάντοτε θὰ μᾶς προστατεύει, ἂν ἔχουμε μετάνοια.	σελ.6
Πρόκληση ἀπέναντι στὸν Θεὸ ὁ ἐμβολιασμὸς μετὰ τὴν ἴαση ἀπὸ τὸν κορωνοϊό.	σελ.7

Μέ τό ἐμβόλιο προστασία δέν ὑπάρχει, ἀλλά θά ὑπάρχει στενοχώρια μεγάλη.	σελ.7
Προσευχόμενος ὁ καθένας γιά τόν συνάνθρωπό του, ἄς κοιτάξει ὅμως τά τοῦ ἑαυτοῦ του.	σελ.7
Ἄς προσέξουμε μὴν πέσουμε στή λακκούβα μὲ τὰ φίδια.	σελ.8
Ἄς προσπαθήσουμε νὰ εἴμαστε μέσα στήν κιβωτό.	σελ.8
Δέν ἀκούει κανεῖς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχει μάθει τήν βολή του.	σελ.8
Ἐφρίξε ὁ οὐρανός.	σελ.8
Τὸ θέμα εἶναι νὰ ἀκούσει ὁ ὅς τις. Θὰ ἀκούσει;	σελ.9
Καὶ τὸν ἁμαρτωλὸ ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Ὅλους μᾶς ἀγαπᾷ.	σελ.9